

Sandučić povjerenja

Sandučić povjerenja je dio projekta Memento prijateljstva koji se u našem razredu sprovodi već drugu godinu. Ove godine odlučili smo nakon niza radionica formirati u razredu naš sandučić povjerenja.

CILJ ovog projekta:

- prijateljstvo je jedna od najvažnijih vrijednosti koju trebamo razvijati u ozračju školskog obrazovanja i manje mikrocjeline razreda
- potičemo učenike da se razviju kao osobe bez negativnih interesa, željom da vrijeme dijelimo sa drugom osobom, razvoj vlastite osobnosti utemelje na međusobnom odnosu između ostalih ljudskih bića.

Kako bismo kod djeteta razvili osjećaj prijateljstva, neophodno je prije formirati i kroz radionice učvrstiti stavove i znanja, sposobnosti, emocije, iskustva i osjećanja koja će mu pomoći da živi skladnim životom unutar zajednice .

Kroz radionice osvijestiti tko je dobar prijatelj i zašto, kako se ponašaju dobri prijatelji, kako održati dobro prijateljstvo: prijatelj je neko tko se brine o svojim drugarima, tko se trudi da napravi nešto dobro u korist svojih prijatelja i ne tuče sa svojim drugarima, neko tko dijeli svoje knjige i igračke, razgovara sa drugom djecom, tko nastoji da pomogne prijatelju koji je nešto skrivio i objašnjava mu gdje je pogriješio, neko tko nastoji da uvjeri prijatelja da je prekršio razredna pravila i da postoji način kako da ispravi učinjeno (četiri čarobne riječi)

Posebno kod učenika razvijati empatiju za drugačije od njih samim te razvijati stalnu potrebu da se pomogne drugome.

SANDUČIĆ povjerenja služi kao potpuno otvorena komunikacija gdje učenik ostavlja zapis o dobrom/lošem što želi istaknuti. Voditelj(učitelj) nakon pročitane poruke odlučuje i pronalazi načine kako razriješiti problem ili kako istaknuti odlične primjere prijateljstva. Problemi se rješavaju kroz radionice ili posebnim individualnim radom s pojedincem sve u cilju ostvarenja općeg prijateljskog razrednog ozračja.

RADIONICE:

1. Priča o prijateljstvu

Jednom davno, dva dječaka koji su bili dugogodišnji prijatelji šetala su šumom, kad se odjednom pred njima stvori veliki divlji medvjed. Medvjed se propnu na zadnje noge, izbací kandže i snažno riknu. Kako je samo bila strašna ta divlja zvijer! Dječaci su se toliko uplašili da se jedan odmah dade u bijeg. Nije se osvrtao za sobom ni brinuo ni o čemu drugome, samo se popeo na drvo i sakrio se u krošnju kako ga medvjed ne bi vidio i kako bi mu kasnije mogao umaći. Drugi dječak, prestravljen, ostao je nepomičan. Vidjevši da ne može pobjeći golemoj zvijeri i da je njegov prijatelj izvan opasnosti, ostao je da leži na zemlji praveći se da je mrtav.

Iznenaden, medvjed mu priđe i stade ga njuškati, gurkajući ga njuškom po cijelom licu, ušima, vratu, grudima i nogama da provjeri da li je dječak živ. Dječak je zadržavao dah jer je znao da bi ga i najmanji pokret odao. Medvjed je ponovo onjušio dječakovo lice, polizao ga po obrazima, njuškao ga po ušima, tiho i zadovoljno gundajući.

Nakon dugog njuškanja, medvjed ode misleći da je dijete mrtvo i da mu ne predstavlja nikakvu opasnost.

Kada je divlja zvijer otišla, drugi dječak se hitro spusti niz drvo i sa smijehom upita dječaka koji je u strahu ostao da leži na zemlji:

- Što ti je medvjed šapnuo?

- Rekao mi je da oni koji ostavljaju svoje prijatelje na cjedilu nisu pravi prijatelji.

(prevela SV sa stranica Unicefa)

Nakon razgovora o pročitanoj priči i uočavanja pouke, učenici će pokušati promijeniti kraj ove priče. Što bi se dogodilo?

Sljedeća aktivnost obuhvaća izrezivanje izraza lica iz novina i izrada plakata. Treba izabrati različite izraze lica i poznavajući sve o stripu dodati što bi nam takvo lice izreklo.

Fotografiranje para i kasnija izrada razglednica s dodavanjem dijelova teksta.

2. Povjerenje

Basna GAVRAN I LISICA

Gavran i lisica

Jednom davno živio je jedan snažni gavran koji se domogao komada sira. Odletio je na vrh drveta kako bi ga pojeo u miru.

Lisica koja je naišla tim putem osjeti primamljiv miris sira i na brzinu skuje plan kako da se dokopa gavranovog sira.

Stade ispod drveta i ovako reče gavranu:

Dobro jutro, gospodine gavrane! Kako imate lijepo perje, snažne noge, potpuno vam pristaju! A tek kljun! Ni sam kralj ne bi mogao imati bolji!

Gavran se osjeti veoma ponosnim zbog ove pohvale. Lisica nastavi:

Vi ste zaista jedna veličanstvena životinja! Sigurna sam da ovako savršena ptica, naravno, ima i izvanredan glas! Željela bih čuti kako pjevate!

Gavran nije baš bio siguran u ljepotu svog glasa, ali povjerova lisici i pomisli da je ona možda u pravu. Naravno, bio je opijen svim ovim komplimentima na svoj račun te otvori kljun i zagrakta:

"Kra. Kra! Kra. Kra, kraaa!"

I kako je gavran otvorio kljun, komad sira ispade i završi pravo u ustima lisice.

Nakon što je pojela sir, lisica reče gavranu: "Ti si najglupavija ptica koju sam ikada srela!"

"Da, uviđam da sam bio glup," reče gavran. "Ali ti si izgubila mnogo više od mene takvim ponašanjem zato što nitko neće htjeti da ti bude prijatelj jer ti nitko ne može vjerovati."

3. Zajedno smo jači

Aktivnost se sastoji od niza malih štafetnih igara. Bilježe se pobjednici, a skupine su u svakoj štafetnoj igri drugačije. Jednom dijelim učenike po spolu, jednom po boji očiju, jednom po boji majice (crvena, plava, šarena).

Učenici na kraju aktivnosti uočavaju:

- pobjeđuje timski rad i timsko natjecanje
- jednako se veselimo ako pobjedi naš tim/skupina

Sljedeća aktivnost: RADIJSKA EMISIJA (intervju)

Skupina učenika koja nije iskazala interes za sportsko natjecanje intervjuira one koji su najviše pobjeđivali u natjecanju. Intervju snimamo te ga objavljujemo na razrednim stranicama.

Za intervju je bitno da pobjednici izjave da SAMI ne bi pobijedili, da ih je bodrenje izuzetno motiviralo i dalo im „dodatnu snagu“ i da su uživali što je njihov tim u određenoj štafetnoj igri pobijedio.

Aktivnost: izrada plakata za razredni pano – zašto je sport važan, kako se osjećamo kad sudjelujemo, kako se osjećamo kad naš tim pobjeđuje, kako treba navijati i kako se ponašamo za vrijeme sportskih natjecanja.

4. Naša priča

"Sastanak u šumi" (preuzeto s Interneta listopad 2015.)

Jednom su životinje u šumi imale sastanak zato što su morale mnogo raditi kako bi se pripremile za predstojeću zimu. Neke su životinje otišle do lava, koji je bio predsjednik na sastanku, i rekle mu da su zabrinute zato što je zima na pragu, a one nemaju kuću u koju bi se sklonile od snježne oluje.

"To moramo riješiti," reče lav. Svi ćemo postići dogovor da sagradimo kuće za naše prijatelje beskućnike, radit ćemo vrijedno cijeli dan i noć zato što nam se približava zima, a sjeća drva će već sama po sebi biti težak posao. Osim toga, moramo da prikupimo hranu jer tokom zime nećemo moći da budemo dugo izvan naših pećina.

Medvjed reče: "Ja nemam nikakvih problema zato što ću prezimiti spavajući, neću da radim ni za koga, ja ne moram da se štitim od zime zato što imam svoju pećinu i tijelo mi je prekriveno toplim gustim krznom. To je problem onih koji nemaju pećinu i krzno."

Majmun dreknu: "Ja ću sakupiti banane da se svi prehranimo," a dabar: "Ja ću isjeći debla i grane, ali i djetlić može da radi sa mnom."

Lisica koja je sjedila na jednom deblu reče: "Ako nam dabar i djetlić pomognu, brže ćemo završiti." Djetlić koji je sjedio podalje od svih učesnika, kao da ga se ovaj sastanak nije ni ticao, mrzovoljno povika: "Ne računajte na mene, ja moram da napravim sebi kuću jer mi je prošlu oborio vjetar, a to mi je sasvim dovoljno posla!"

I nastao je veliki metež, toliko veliki da je lav morao da kaže: "Slušajte me svi, ako nastavimo ovako, zima će stići, a mi nećemo biti spremni. Zapamtite da smo jači kad smo složniji, moramo biti složni i raditi zajedno jer ćemo tako uraditi više nego inače. Ako budemo radili sami kao djetlić, nikad nećemo napredovati kao što bismo mogli ako radimo zajedno."

Ali čak ni ovim riječima lav nije uspio da ujedini sve životinje. Prolazili su dani, prolazile su noći, a životinje su još raspravljale. Usred rasprave počeo je da pada snijeg i padao je bez prestanka nekoliko dana. Možete samo zamisliti što se onda dogodilo. Velika tragedija! Mnoge su životinje uginule, čak i djetlić, a ostale su toliko oslabile da ih je bilo tuga gledati kako se smrzavaju. Surovu zimu preživjele su samo one koje su se složno ujedinile oko lava.

Tko je SEBIČAN?

Tko je za ZAJEDNIŠTVO?

Aktivnost postavljanja Sandučića povjerenja.

Aktivnost pisanja priče: Slike iz razreda gdje su se osjećali sretno/tužno/povrijeđeno ili ponosno.

ŽELIM REĆI / NAPISATI